ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γράφει ο **Χρόνης Βάρσος***

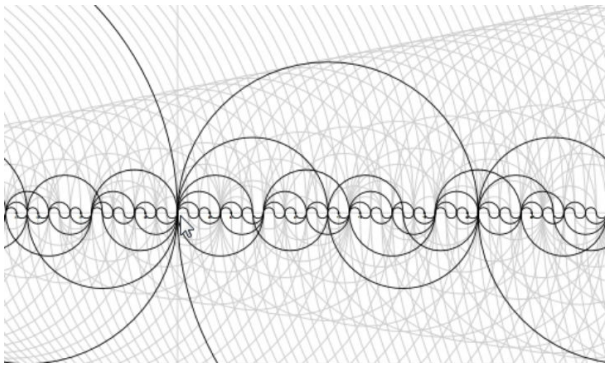

Η εκλογική μάχη της 20ης Σεπτεμβρίου σημαδεύτηκε από εντυπωσιακά αριθμητικά δείγματα, μέσα από τα οποία οφείλει η μαχόμενη κινηματική αριστερά, με αφετηρία τη μετωπική πάλη μέσα από διαδικασίες εσωτερικής δημοκρατίας, συντροφικότητας και ειλικρίνειας, να εξάγει τα αναγκαία ασφαλή πολιτικά συμπεράσματα.
Το τελευταίο 9μηνο χαρακτηρίστηκε από εξελίξεις ραγδαίες και συμπυκνωμένες σε τέτοιο βαθμό που η αφομοίωση των επιπτώσεων για την αριστερά στην Ελλάδα ίσως απαιτήσει πολύ καιρό.

Για πρώτη φορά η αποχή (764.061 ψηφοφόροι λιγότεροι σε σχέση με τον Ιανουάριο) έπληξε ομοιόμορφα, τηρουμένων των αναλογιών, όλους του πολιτικούς σχηματισμούς, από τη ναζιστική ΧΑ μέχρι την εξωκοινοβουλευτική αριστερά.

Παρά την φαινομενική επικράτηση του «μαύρου μετώπου» των μνημονιακών κομμάτων τόσο σε ποσοστά (82,23%) όσο και σε κοινοβουλευτική δύναμη (267 έδρες), μια ματιά στους αριθμούς διαψεύδει την ευφορία των υποτακτικών της Μέρκελ και της ΕΕ.

Το μπλοκ των κομμάτων του ΝΑΙ, μαζί με το μνημονιακό πλέον ΣΥΡΙΖΑ, έχασε συνολικά 888.037 (!!) ψήφους συγκριτικά με τις βουλευτικές εκλογές του Ιανουαρίου 2015 (ποσοστό 17,40%). Ο ΣΥΡΙΖΑ απώλεσε 320.074 ψηφοφόρους, ενώ η ΝΔ 192.489 παρά την προσπάθεια του Μεϊμαράκη να πάρει τη ρεβάνς του Ιανουαρίου και του Ιουλίου με το γνωστό κουτσαβάκικο στυλ που λάνσαρε…

Οι ΑΝΕΛ ως έτερος κυβερνητικός εταίρος υπέστησαν καθίζηση χάνοντας τον ένα στους τρεις οπαδούς τους του Ιανουαρίου, ήτοι 93.260 ψήφους (απώλειες 31,76%).
Η κοινοβουλευτική και φυσικά κυβερνητική συμμετοχή είναι η μόνη της παρηγοριά.

Οι πρόθυμοι συνεταίροι του νέου κυοφορούμενου σοσιαλδημοκρατικού πόλου, τσόντα του

κεντροαριστερού ΣΥΡΙΖΑ, έχασαν με τη σειρά τους 282.214 ψήφους.

Το νεοφιλελεύθερο ΠΟΤΑΜΙ που προσδοκούσε δια στόματος του αρχηγού του ποσοστό 10% (!) είδε 151.758 ψήφους να φεύγουν προς ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ και ΠΑΣΟΚ.

Το τελευταίο, απομεινάρι των παλιών ένδοξων εποχών, με ηγέτη τη Φώφη, είδε τους Πασόκους να γυρίσουν σπίτι τους σύμφωνα με την έκκλησή της, λιγότεροι όμως κατά 130.456 (!) συμπεριλαμβανομένων και αυτών του ανύπαρκτου πλέον ΚΙΔΗΣΟ του ΓΑΠ και του πολιτικού πτώματος της τριχοτομημένης ΔΗΜΑΡ, συγκριτικά με τη μάχη του Ιανουαρίου.

	Ψήφοι		απώλειες	
	Σεπ-15	Ιαν-15	ψήφοι	ποσοστό
ΣΥ.ΡΙΖ.Α	1.925.904	2.245.978	320.074	14,25
Ν.Δ	1.526.205	1.718.694	192.489	11,20
ΠΑ.ΣΟ.Κ-ΔΗΜ.ΑΡ	341.390	289.469	130.456	27,65
ΚΙ.ΔΗ.ΣΟ		152.557		
ΔΗΜ.ΑΡ-Πράσινοι		29.820		
ΠΟΤΑΜΙ	222.166	373.924	151.758	40,59
ΑΝ.ΕΛ	200.423	293.683	93.260	31,76
συνολικά	**4.216.088**	**5.104.125**	**888.037**	**17,40**

Μόνο ο Λεβέντης διασώθηκε και με τις επιπλέον 75.534 ψήφους, εκτινάχθηκε κατά 68,10% εισερχόμενος ως νέο-μνημονιακό φρούτο, απότοκο της συγκυρίας και της πρωτοφανούς αποχής, καταγγέλοντας φυσικά προς τέρψιν των μιντιαρχών που τον προέβαλαν, όπου σταθεί και όπου βρεθεί, το αντιπαραγωγικό δημόσιο τομέα και τους οπαδούς του μεγαλειώδους ΟΧΙ χαρακτηρίζοντάς τους πολλαπλώς ως τρελούς (!)

Ακόμα και για τα σχήματα που δεν κατέβηκαν στις εκλογές του Ιανουαρίου και η σύγκριση οφείλει να γίνει αναγκαστικά με τις ευρωεκλογές του Μαΐου 2014, προκύπτει απώλεια χιλιάδων ψήφων.

Το ΕΠΑΜ του Δ. Καζάκη έχασε 7.703 ψήφους (απώλεια της τάξεως του 15,61%) από τις 49.334 των πρόσφατων ευρωεκλογών, αναδεικνύοντας ίσως και τα όρια του πολιτικού του εγχειρήματος.

Το νεοφιλελεύθερο συνονθύλευμα του Τζήμερου απώλεσε το 44,07% της δύναμης του

(22.802 ψήφοι) σε σχέση με τις ευρωεκλογές.

Ακόμη και η ναζιστική ΧΑ έχασε 8.806 ψήφους, ελάχιστοι προφανώς, αλλά ίσως έδειξε σε μεγάλο βαθμό και τα όρια επιρροής της, πιεζόμενη από το αντιφασιστικό κίνημα, τις εσωτερικές της διενέξεις αλλά και από τις δικαστικές «εκκρεμότητες».

	Σεπ-15	Ιαν-15	Ε2014	διαφορά	ποσοστό
ΛΕΒΕΝΤΗΣ	186.457	110.923		75.534	68,10
Χ.Α	379.581	388.387		-8.806	-2,27
ΤΖΗΜΕΡΟΣ	28.936		51.738	-22.802	-44,07
ΕΠΑΜ	41.631		49.334	-7.703	-15,61

Από την άλλη φυσικά στο μεγάλο χαμένο της βραδιάς πρέπει να συμπεριληφθεί και το ΚΚΕ που φάνηκε να πληρώνει τη μοναξιά και την ακινησία του και κυρίως την αποχή του από το μεγαλειώδες ΟΧΙ του δημοψηφίσματος, χάνοντας το 10,81% των ψηφοφόρων του Ιανουαρίου που μεταφράζεται σε 36.556 ψήφους (!). Η εκλογική του επιρροή μάλιστα σε απόλυτους αριθμούς (301.632) είναι για τα τελευταία 22 χρόνια, η δεύτερη χειρότερη μετά τον Ιούνιο του 2012 (277.227).

Ίσως η μοναδικότητα της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης στο χώρο της αριστεράς (σε σχέση πάντα με την ανταγωνιστική ΛΑΕ) αποκρύψει τις συνέπειες της αδιέξοδης τακτικής του και επουλώσει πιο γρήγορα το σοκ που προκάλεσε η εκλογική αποτυχία, σε μια περίοδο μάλιστα 9μηνου ορυμαγδού εξελίξεων τόσο σε κοινωνικό επίπεδο όσο και στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ.

Υπερτιμώντας – μάλλον υπερφίαλα – τις δυνατότητές της, η νεόκοπη Λαϊκή Ενότητα παρά τους 155.242 ψήφους που πήρε (επί της ουσίας μόλις το 50% όσων εγκατέλειψαν το μνημονιακό ΣΥΡΙΖΑ) υπέστη τακτική ήττα ολκής, μένοντας εκτός κοινοβουλίου, ήττα που για το συγκεκριμένο χώρο είναι συνώνυμη του 2,94% του 1993, αλλά ίσως γίνει αφορμή για ανασυγκρότηση σε άλλη βάση των διαφωνούντων μέσα από ειλικρινή αυτοκριτική και ξεκαθάρισμα των θολών απόψεων που την χαρακτήρισαν.

Η εξωκοινοβουλευτική αριστερά, αντίθετα, αυξήθηκε εντυπωσιακά σε ποσοστό αλλά ελάχιστα σε ψήφους, που ανήλθαν σε μόλις μερικές χιλιάδες: η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΕΕΚ (4.236 ψήφοι και ποσοστό 10,12%), το ΚΚΕ (μ-λ)/ΜΛ-ΚΚΕ (945 ψήφοι και ποσοστό 11,81%) και η ΟΚΔΕ (518 ψήφοι και ποσοστό 27,94% !!!).
Όσο για την «εξωτική» ΟΑΚΚΕ, αυτή απώλεσε το 21,20% της δύναμής της, που

μεταφράζεται σε 609 ψήφους…

	Σεπ-15	Ιαν-15	Ε2014		
ΚΚΕ	301.632	338.188		-36.556	-10,81
ΛΑΕ	155.242			155.242	100,00
ΑΝΤΑΡΣΥΑ	46.096	39.497		4.236	10,12
ΕΕΚ		2.363			
ΚΚΕ (μ-λ) - Μ-Λ ΚΚΕ	8.944	7.999		945	11,81
ΟΚΔΕ	2.372	1.854		518	27,94
ΟΑΚΚΕ	2.263		2.872	-609	21,20

Το σχήμα ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΕΕΚ έδωσε με τις μικρές του δυνάμεις μια δύσκολη μάχη με γενναιότητα και ειλικρίνεια. Ως χώρος συμμετείχε αδιαλείπτως με μια μετωπική λογική, σε όλους τους αγώνες, μικρούς και μεγάλους, που δόθηκαν από το 2010 και μετά, με μαχητικότητα και συνέπεια. Επιβραβεύτηκε με την ορατή αναγνωρισιμότητα πλέον και τη μικρή αύξηση σε εκλογική απήχηση, που όμως δεν ανταποκρίνεται ούτε κατ΄ ελάχιστο στις προσδοκίες και φυσικά τους στόχους μας.

Τα όρια όμως του εγχειρήματος μετά και την τελευταία κρίση με τους συντρόφους των ΑΡΑΣ/ΑΡΑΝ (ή πριν μήνες με το Σχέδιο Β) δημιουργούν προβληματισμό.

Χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια κυρίως σε επίπεδο βάσης για να σχηματοποιηθεί ένας μαχητικός, αγωνιστικός, αντικαπιταλιστικός, αντι-ΕΕ πόλος που θα παλέψει τα ζοφερά μέτρα που έρχονται, την ξένη κατοχή, την καταστολή και τη φασιστική απειλή.

Οφείλουμε ως μετωπικό σχήμα αφού εκτιμήσουμε συλλογικά αυτή τη μάχη, να πάρουμε πρωτοβουλίες άμεσα, μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες και να τείνουμε συντροφική χείρα, μακριά από γραφειοκρατικά κωλύματα και προκάτ αντιλήψεις, μικροεγωϊσμούς και ιδεοληψίες, σε όλο αυτό τον κόσμο που ψήφισε ΚΚΕ, ΛΑΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΕΕΚ, ΚΚΕ (μ-λ)/ΜΛ-ΚΚΕ, ΟΚΔΕ, ΕΠΑΜ, τον αυτόνομο χώρο αλλά και τον ανένταχτο κόσμο που απείχε συνειδητά από την εκλογική μάχη, ώστε να διαμορφωθεί ένα μέτωπο που θα πείθει, θα συνεγείρει, θα κινητοποιεί και τελικά θα πετυχαίνει μικρές και μεγάλες νίκες. Πολύ φοβάμαι ότι αν δεν το κάνουμε εμείς δεν θα το πράξει κανένας. Για να τιμήσουμε και τα 74χρονα ίδρυσης του ΕΑΜ σε λίγες μέρες, αξίζει τον κόπο να προσπαθήσουμε όλοι μας προς αυτή την κατεύθυνση, αυτό ορίζει το πολιτικό μας καθήκον, οι απαιτήσεις των καιρών και οι ανάγκες του λαού μας.

Χρόνης Βάρσος, Φιλόλογος
Λαμία 23/9/2015